

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 3 lipca 2018 r.
(OR. en)

10755/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0269 (NLE)

COASI 168	AGRI 329
ASIE 32	TRANS 305
CFSP/PESC 649	ENV 491
RELEX 607	ENER 265
COHOM 91	ECOFIN 697
CONOP 58	EDUC 277
COTER 93	CULT 83
WTO 173	CLIMA 128
JAI 727	MIGR 99
DEVGEN 118	ASEM 1

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 3 lipca 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: JOIN(2018) 20 final

Dotyczy: Wspólny wniosek dotyczący DECYZJAI RADY w sprawie podpisania,
w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Umowy
ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej
państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej
strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument JOIN(2018) 20 final.

Załącznik: JOIN(2018) 20 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 3.7.2018
JOIN(2018) 20 final

2018/0269 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania
Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami
członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W listopadzie 2004 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania indywidualnych umów ramowych o partnerstwie i współpracy z Tajlandią, Indonezją, Singapurem, Filipinami, Malezją i Brunei. Negocjacje z Malezją rozpoczęły się w lutym 2011 r. po osiągnięciu porozumienia w sprawie rozpoczęcia negocjacji w październiku 2010 r. między przewodniczącym Komisji José Manuelem Barroso i premierem Najibem Razakiem. Negocjacje zakończono po 11 rundach w dniu 12 grudnia 2015 r. Obie strony parafowały umowę o partnerstwie i współpracy w Putrajaya w dniu 6 kwietnia 2016 r.

W procesie negocjacji uczestniczyły Europejska Służba Działań Zewnętrznych i służby Komisji. Z państwami członkowskimi konsultowano się natomiast w trakcie całego procesu negocjacyjnego podczas posiedzeń właściwych grup roboczych Rady. Parlament Europejski był regularnie informowany przez cały czas trwania negocjacji.

Wysoki Przedstawiciel i Komisja uważają, że cele określone przez Radę w wytycznych negocjacyjnych dotyczących omawianej umowy zostały osiągnięte oraz że projekt umowy może zostać przedłożony do podpisania i zawarcia. W dniu 5 sierpnia 2016 r. Wysoki Przedstawiciel i Komisja przedłożyli Radzie wspólne wnioski dotyczące decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy, jako umowy między Unią Europejską a Malezją („wyłącznie UE”). Państwa członkowskie zgadzały się co do treści umowy, ale na forum COASI jednogłośnie uznały, że powinna ona zostać podpisana w formie umowy „mieszanej”. Stanowisko to zostało formalnie potwierdzone w dniu 17 marca 2017 r. przez COREPER, który zwrócił się do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela o wprowadzenie zmian we wniosku w celu uwzględnienia charakteru mieszanej tej umowy oraz tymczasowego stosowania. Zmiana typu umowy o partnerstwie i współpracy na umowę „mieszaną” oraz dodanie nowych postanowień dotyczących tymczasowego stosowania i definicji Stron w celu odzwierciedlenia charakteru mieszanej tej umowy zostały następnie omówione i co do zasady uzgodnione z negocjatorami ze strony malezyjskiej.

Niniejszy wspólny wniosek dotyczy instrumentu prawnego upoważniającego do podpisania i tymczasowego stosowania umowy o partnerstwie i współpracy jako umowy „mieszanej”.

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

2.1 Cel i treść umowy

Jest to pierwsza w historii dwustronna umowa o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją. Zastępuje ona obecne ramy prawne, tj. porozumienie o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a krajami należącymi do Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej z 1980 r.

Umowa o partnerstwie i współpracy zawiera prawnie wiążące zobowiązania, które mają szczególne znaczenie dla polityki zagranicznej UE, w tym postanowienia dotyczące praw człowieka, nieprolifracji, zwalczania terroryzmu, Międzynarodowego Trybunału Karnego, migracji i opodatkowania.

Umowa o partnerstwie i współpracy w znaczący sposób rozszerza zakres wzajemnych zobowiązań gospodarczych i handlowych, a także zobowiązań w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Umowa służy zacieśnieniu współpracy w zakresie wielu dziedzin polityki, m.in. praw człowieka, nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handlu, migracji,

ochrony środowiska, energetyki, zmiany klimatu, transportu, nauki i techniki, zatrudnienia i spraw społecznych, edukacji, rolnictwa, kultury itp. Obejmuje również postanowienia w sprawie ochrony interesów finansowych UE. Ważna część umowy o partnerstwie i współpracy poświęcona jest współpracy handlowej, co powinno ułatwić zakończenie trwających negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu.

Pod względem politycznym umowa o partnerstwie i współpracy z Malezją stanowi ważny krok w kierunku zwiększenia roli UE w Azji Południowo-Wschodniej w oparciu o wspólne uniwersalne wartości, takie jak demokracja i prawa człowieka. Toruje ona drogę do zacieśnienia współpracy politycznej, regionalnej i globalnej między dwoma partnerami o podobnych zapatrywaniach. Wykonanie umowy o partnerstwie i współpracy przyniesie obu stronom praktyczne korzyści, stwarzając podstawę do propagowania szerszych politycznych i gospodarczych interesów UE.

Umowa ustanawia Wspólny Komitet, który będzie nadzorować rozwój stosunków dwustronnych między Stronami. Umowa zawiera klauzulę niewykonania przewidującą możliwość zawieszenia jej stosowania w przypadku naruszenia zasadniczych elementów umowy.

2.2 Podstawa prawna decyzji, której dotyczy wniosek

W art. 218 ust. 5 TFUE przewidziano przyjęcie decyzji upoważniającej do podpisania i tymczasowego stosowania umowy. Ponadto w art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE przewidziano, że Rada stanowi jednomyślnie, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii wymagana jest jednomyślność.

Jeżeli chodzi o środek zmierzający jednocześnie do osiągnięcia kilku celów lub mający kilka elementów składowych związanych w sposób nierozłączny, a żaden z tych celów lub elementów nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, Trybunał orzekł, że jeżeli znajdują w ten sposób zastosowanie różne przepisy traktatu, środek taki należy wyjątkowo przyjąć w oparciu o różne odpowiednie podstawy prawne, chyba że procedury ustanowione dla każdej podstawy prawnej nie są ze sobą zgodne (sprawa C-490/10 Parlament przeciwko Radzie, ECLI: EU:C:2012:525, pkt 46).

Umowa zmierza do osiągnięcia różnych celów i obejmuje elementy z dziedzin wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki handlowej i współpracy na rzecz rozwoju. Te aspekty umowy są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii wymagana jest jednomyślność.

Podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, powinny zatem być art. 37 TUE, art. 207 TFUE i art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 5 TFUE i art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE. Podstawa prawna nie musi uwzględniać żadnych dodatkowych postanowień (zob. sprawa C-377/12 Komisja przeciwko Radzie, ECLI: EU: C: 2014:1903).

2.3 Charakter prawny

Analiza zakresu umowy o partnerstwie i współpracy wskazuje, że na mocy traktatów UE ma kompetencje do działania we wszystkich obszarach objętych zakresem tej umowy. Na podstawie tej analizy prawnej Wysoki Przedstawiciel i Komisja pierwotnie zaproponowali do podpisania i zawarcia projekt umowy jako „wyłącznie UE”. Ponadto Wysoki Przedstawiciel

i Komisja uznali, że znacznie krótsza i bardziej przewidywalna procedura ratyfikacyjna, jaka obowiązuje w przypadku wejścia w życie umowy o partnerstwie i współpracy jako „wyłącznie UE”, będzie leżała w interesie Unii zainteresowanej podjęciem szybkich działań związanych z wykonaniem umowy.

Jak już jednak określono powyżej, państwa członkowskie zebrane w Radzie (grupach roboczych ds. Azji i Oceanii w dniu 21 września 2016 r. oraz COREPER w dniu 17 marca 2017 r.) jednogłośnie wezwały Komisję i Wysokiego Przedstawiciela do przekształcenia tej umowy w umowę mieszaną, przewidującą tymczasowe stosowanie. W następstwie tego stanowiska i aby uniknąć opóźnień w Radzie dotyczących podpisania i zawarcia umowy przez Unię Europejską, Komisja i Wysoki Przedstawiciel podjęli decyzję o wynegocjowaniu dostosowania umowy oraz o zmianie ich wniosku dotyczącego jej podpisania.

W załączonym projekcie proponuje się zatem podpisanie umowy jako umowy mieszanej. Przewiduje on także szereg postanowień, które mogłyby być z pożytkiem stosowane tymczasowo w stosunkach między UE a Malezją do czasu wejścia w życie umowy.

2.4 Niezbędny charakter decyzji, której dotyczy wniosek

Zgodnie z art. 216 TFUE Unia może zawierać umowy z jednym państwem trzecim lub z większą ich liczbą, jeżeli przewidują to traktaty, lub gdy zawarcie umowy jest niezbędne do osiągnięcia, w ramach polityk Unii, jednego z celów, o których mowa w traktatach, albo gdy zawarcie umowy jest przewidziane w prawie wiążącym akcie Unii, albo gdy może mieć wpływ na wspólne zasady lub zmienić ich zakres.

Traktaty przewidują zawieranie umów, takich jak umowa o partnerstwie i współpracy, zwłaszcza w art. 37 TUE, art. 207 i 209 TFUE. Ponadto zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy jest niezbędne, aby osiągnąć w ramach polityk unijnych cele określone w traktatach obejmujące wzmocnienie praw człowieka, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, zwalczanie terroryzmu, walkę z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handel, migrację, ochronę środowiska, energetykę, zmiany klimatu, transport, naukę i technikę, zatrudnienie i sprawy społeczne, edukację, rolnictwo.

Umowa musi zostać podpisana przed jej zawarciem w imieniu Unii.

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209 w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W listopadzie 2004 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z Malezją w sprawie umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a rządem Malezji („Umowa”).
- (2) Negocjacje te zostały pomyślnie zakończone poprzez parafowanie Umowy w dniu 6 kwietnia 2016 r. w Putrajaya w Malezji.
- (3) Celem Umowy jest zacieśnienie współpracy w zakresie wielu dziedzin polityki, m.in. praw człowieka, nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handlu, migracji, ochrony środowiska, energetyki, zmiany klimatu, transportu, nauki i techniki, zatrudnienia i spraw społecznych, edukacji i rolnictwa.
- (4) Umowa powinna zatem zostać podpisana w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie;
- (5) Wobec znaczenia, jakie ma wykonanie Umowy jak najszybciej po jej podpisaniu, niektóre jej części powinny być stosowane tymczasowo,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony („Umowa”), z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy, która ma zostać podpisana, dołączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument przekazujący pełne uprawnienia do podpisania Umowy, z zastrzeżeniem jej zawarcia, osobie wskazanej lub osobom wskazanym przez negocjatorów Umowy.

Artykuł 3

1. Do czasu wejścia w życie Umowy, zgodnie z jej art. 58 oraz z zastrzeżeniem przewidzianych w niej powiadomień, następujące jej części stosuje się tymczasowo między Unią a Malezją:

- tytuł I „Charakter i zakres”,
- tytuł II „Współpraca dwustronna, regionalna i międzynarodowa”,
- tytuł III „Współpraca na rzecz międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności”,
- tytuł IV „Współpraca w zakresie handlu i inwestycji”,
- tytuł V „Współpraca w zakresie wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa” (z wyjątkiem art. 21 i 24),
- tytuł VI „Współpraca w innych sektorach” (z wyjątkiem art. 28),
- tytuł VII „Współpraca w dziedzinie nauki, technologii i innowacji” (z wyjątkiem art. 37 w zakresie, w jakim dotyczy on współpracy w dziedzinie transportu morskiego),
- tytuł VIII „Środki współpracy”,
- tytuł IX „Ramy instytucjonalne”, w zakresie, w jakim postanowienia tego tytułu ograniczają się do celu, jakim jest zapewnienie tymczasowego stosowania Umowy,
- tytuł X „Postanowienia końcowe”, w zakresie, w jakim postanowienia tego tytułu ograniczają się do celu, jakim jest zapewnienie tymczasowego stosowania Umowy.

2. Data, od której części Umowy będą tymczasowo stosowane, zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*